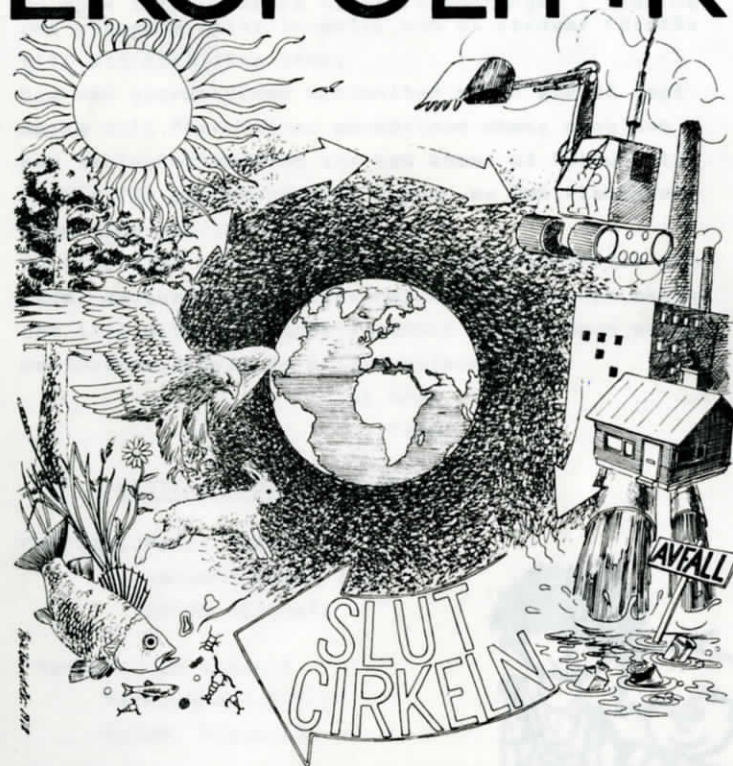

INNEHÅLL:

- * Studentblad -79?
- * Solis ledare
- * Åbo-Mitten i opposition!
- * "Gott folk" (J. Ericsson)
- * Från liberal kampanda till ekologisk helhetssyn (P. Backa)
- * Vi måste bygga på en hållbar grund (J. Norrlin)
- * Avdelningsrapporter
- * Mittenbiblioteket (S. Flemming)
- * Elevriksdagen (R. Svedlin)
- * Till Cuba (M. Pihlflyckt)
- * Mitten eleverna

Mitten-info 2/78

EKOPOLITIK

FÖR ETT SAMHÄLLE I BALANS
MITTENFÖRBUNDET

8 8

HEJ

Det har skett en del personombyten i Mitten-Info:s redaktion och den nya redaktionen består av Peter Hackman, Ciccán Sandell och John Norrlin. Detta borde dock inte innebära några förändringar i tidningens utseende eller innehåll och vi strävar förstås till att förbättra båda.

Som den uppmärksamme mitteniten redan säkert lagt märke till föreställer pämbilden denna gång den nya Ekologi-planschen som kan köpas på förbundets kansli för den obetydliga summan av 2mk. Planschens naturliga storlek är 50x70 cm.

Så till slut en uppmaning till alla mitteniter som lider av skrivklåda. Skriv ner era tankar och skicka dem till mittenförbundets kansli eller någon av redaktörerna. Bidrag är alltid välkomna.

Vi hörs

Peter

MITTEN-INFO:S REDAKTION

Chefred.: Peter Hackman
Johannesvägen 2.B.
00120 H:fors12

Red: Ciccán Sandell
Parkgränden 5-7 H
02700 Grankulla

Red: John Norrlin
Studentbyn 22A 10
Åbo 51

Ansvarig utgivare:
Soli Bergman

STUDENTBLAD - 79?

Trots att förslaget till avtal om ett gemensamt studentblad mellan ÅAS och SSI godkännts av båda parter, gick planerna ändå inte att förverkliga den här gången heller. Åbos avtal med Turun ylioppilaslehti borde ha sagts upp före den första april. På fullmäktigemötet den 30 mars röstade man om studentbladsfrågan, rösterna föll 14-14, vilket enligt stadgarna innebär att frågan automatiskt bordlades.

Man kan verkligen fråga sig hur det är möjligt att ett projekt som fått stöd av personer längs praktiskt taget hela den politiska linjen röstas ned. Inte ens motståndarna har sagt sig ha någonting emot projektet, i princip, medan man haft vissa dubier angående praktiska detaljer. Det märkliga är dock att man inte argumenterat om enskilda praktiska frågor eller föreslagit förbättringar, utan gått emot hela saken. För övrigt godkändes ju alla avtalspunkter enhälligt i fullmäktige.

På vilka grunder är det då som planen på ett gemensamt finlands-svenskt studentblad har förfallit - än en gång?

De argument(!) som förts fram mot studentbladet är - att tiden varit för kort. Man har sagt att utredningar kräva ytterligare, trots att oändliga månader om ekonomiska kalkyler, förslag till budgeter och avtal, samt till och med skisser om hur den gemensamma tidningen skall se ut, har funnits tillgängliga. Man har också hävdat att alla kåreniter borde ha tillfrågats, vilket är en god idé som borde tillämpas oftare. Det bara ironiskt att man efter att fullmäktige tagit ställning till förvaltning och studentstöd, bl.a. inte känner sig mogen att fatta beslut om en gemensam tidning. Däremot tycks man ju nog ha befogenheter att på studenternas vägnar stoppa ett projekt som vunnit allmänt stöd både inom och utanför studentvärlden. En av huvudorsakerna till att vissa motsatt sig studentbladsplanerna har uppgetts vara att "Mitten drivit för hått på den här frågan", "Det måste vara något skumt med det här, det är säkert SFP som är bakom den här saken". HU då! D.v.s.: Saken är nog bra, men då ni är för är vi emot! Ett genialt sätt att föra politik eller hur?

Nåja summa summarum, det gemensamma studentbladet får vänta, det gäller att börja jobba genast nästa höst för att förslaget skall gå igenom nästa gång. Det är en viktig fråga, och det är en gemensam finlandsvensk fråga som alla svenska studenter borde ha intresse av att jobba för. Det är beklagligt att det inte lyckades sen här gången, och det är bittert att argumenten det föll på är så ihålliga och naiva.

rika 2.

SOLIS LEDARE

ÅR 1973 SADE MITTENFÖRBUNDET I GRÜNGÖLTINGSHANDBOKEN (VALHANDBOK, SOM FÖRBUNDET TRADITIONELLT GER UT INFÖR STUDENTKÅRSVALEN): "SU ÄR I PRAKTIKEN EN HELT MITTENDOMINERAD ORGANISATION ÄVEN OM ORGANISATIONEN HAR EN LITEN HÖGERMINORITET SOM I FLERA FALL KAN BETRAKTAS SOM EN HUVUDMOTSTÅNDARE TILL MITTENFÖRBUNDET".

Denna bedömning håller på att bli befogad igen i och med att moderaterna på elev- och studenthåll organiserat sig och i hög grad aktiverat sig. Hittills har de svenskspråkiga moderaterna arbetat rätt så löst i student- och elevpolitiken, ingen nationell organisation har funnits ända fram till dessa dagar, däremot en förening vid Helsingfors Universitet och några enstaka personer i Åbo som ställt upp med Kokoomusstudenter och övriga, icke-definierbara högermän.

Nu är läget ett annat. SU-moderaterna har organiserat sig inom ramen för elev- och studentverksamheten - Ungdomsförbundet Moderat Höger - och avsikten är att det nygrundade förbundet gentemot partiet skall inneha likadan status som Mittenförbundet (dvs formellt obundet), och enbart syssla med elev- och studentverksamhet.

Moderaterna har helt klart rätt att organisera sig, förutsatt att de själva tar initiativ till detta och själva skapar sig sin organisation. Rent politiskt bör dessutom konstateras, att moderaterna har en viktig uppgift med att bekämpa de konstitutionella och i viss mån kokoomusvindar som blåser i dagens skol- och studentvärld på svenskt håll.

Hur förhåller det sig då med det sistnämnda?

Tyvärr har man under en längre tid kunnat konstatera, att moderaterna, i stället för att koncentrera sina krafter på att motarbeta t.ex. ytterhögern, gjort sitt bästa för att sträva till ett samarbete med dessa i olika sammanhang. Några exempel på detta: Vid valet av chefredaktör för Studentbladet föredrog SU-högern Fri Högers kandidat framom den nuvarande chefredaktören, som representerar Mittenförbundet. I Åbo samarbetar moderaterna mycket gärna med de konstitutionella, det må sen gälla styrelseförhandlingar eller val av personer till olika poster. Moderaterna skulle t.o.m. gärna sett de konstitutionella som samarbeteskumpaner i Studentkårens styrelse!!

Vad relationerna till Kokoomus beträffar, är de inte alltid lika varma, detta dels beroende på att kokoomusstudenter i flera

frågor är betydligt radikalare än moderaterna.

Vissa undantag finns: ordföranden för Moderaternas Elevorganisation representerar politiskt Kokoomus!

Att sedan moderaterna gjort vissa synnerligen betänkliga saker på senare tid måste härvid också omnämnas. FSS-elever runtom i Svenskfinland har nyligen erhållit brev, broschyrer, och fullmaktsblanketter till Elevriksdagen av moderaterna. Att skicka en Helsingforslevers fullmaktsblankett åt elever i hela landet, och dessutom ange att mottagaren, Moderat Ungdom, betalarportot, är synnerligen fult och omoraliskt. Det är dessutom något förvånansvärt, att brevet inte utsänts av elevorganisationen, utan av SU-avdelningen Moderat Höger.

Dessutom bör det klarläggas, att traditionella "svenska" argument inte i och för sig har relevans för det politiska samarbetet inom elev- och studentsektorn, trots att man i ungdoms- och rikspolitiken är SU-are.

Mittenförbundet, som en klar centerorganisation, utoår i sitt politiska samarbete från samarbetsformer som bäst garanterar förverkligandet av förbundets ideologiska målsättningar. Detta betyder att samarbete med grupper vilkas ideologi skiljer sig från mittenrörelsens, bör ha som slutmål att stärka center-rörelsen och att befrämja de konkreta mål center-rörelsen ställer upp.

Mittenförbundet kan inte känna ansvar utanför sin egentliga uppgift som centerpolitisk förtrupp i Svenskfinland. Av denna anledning ser vi inga som helst ideologiska argument för ett samarbete med högerkrafter. Därför säger vi nej till valsamarbete med högern, därför är moderaterna våra politiska motståndare som vilken annan gruppering med en annorlunda politik än vår. Däremot är det givetvis en helt annan sak, att t.ex. styrelsesamarbete och andra former av praktiskt-politiskt samarbete, t.ex. i svenska frågor, är möjligt i olika situationer.

Soli'

Solveig Bergman, förbundsordförande

ÅBOMITTEN I OPPOSITION

Mitten i Åbo har i tre års tid lett studentkårens verksamhet från styrelsen. Under denna tid har Kåren kunnat profilera sig i den nationella och finlandssvenska studentpolitiken, ekonomin har stabiliserats, organisationen fått stadga, och Kåren utvecklats till en verklig intresseorganisation för de studerande.

Nu har man då gått i opposition. VARFÖR?

Under de senaste tre månaderna har mitten suttit i en mitten-högerkoalition med moderaterna och den obundna grupperingen Alliansen. Detta styrelsesamarbete visade sig ohållbart av flere orsaker, det avgörande var att Studentbladsfrågan pga av Alliansens inkonsekventa beteende inte fick en lycklig lösning. Trots en ENHÄLLIG proposition från styrelsens sida röstade alliansens fullmäktigegrupp i sin helhet MOT propositionen om ingående av avtal mellan ÅAS och SSI!! Att dessutom efteråt motivera detta med argument som "nog var vi egentligen mot i styrelsen också, fast vi inte ville driva frågan till omröstning - kanske vi borde ha reserverat oss" tyder på en verklig politisk naivitet. Att dessutom alliansens högskoleminister, nuvarande styrelseordförande, i offentligheten gör gällande att kårpolitik och kårpolitiker är löjliga samt kommer med synnerligen grova angrepp på styrelsepartnern Mitten, är inte ägnat att rädda situationen.

Vad moderaterna beträffar, har de från första början inte förmått föra en konstruktiv samarbetspolitik. Det styrelseavtal som undertecknades strax innan mitten-högerstyrelsen bildades, har moderaterna med skattemästare Bjurström i spetsen totalt ignorerat. Till och med samarbetet i sk svenska frågor har misslyckats, moderaterna motsatte sig t.ex ÅAS motion till SYL:s vårmöte om svenska kvoter i Helsingfors Universitet!

Mitten kunde ha tänkt sig fortsatt styrelsesamarbete ifall våra krav på styrelseordförande och majoritet hade accepterats av moderaterna. Då detta inte var möjligt, beslöt Mitten gå i opposition.

S.B.

GOTT FOLK!

Det är första gången som jag såsom organisationsansvarig fattar pennen i min hand i avsikt att klargöra centralkansliets synpunkter på verksamheten.

Jag tänkte börja där jag tog vid. Förbundsmötet. Det var en tillställning som manifesterade att organisationen tagit ett jättekärligt framsteg sedan föregående år. Mer än hälften av mötesdeltagarna var aktiva i debatten, vilket visar att vi nu har en aktiv medlemskår. Några nya goda ideopolitiska tillskott kom också fram under debatten. Jämlikhetsdebatten är i detta sammanhang värd att nämnas vid namn. Överhuvudtaget är vi nu ånyo på ideologisk frammarsch sedan den ideologiska nydaningen 74-75.

Skoleleverna är aktiva. Deras årsmöte och kurs på Kirjais samlade ett 40-tal deltagare från hela Svenskfinland. Detta är ett bevis på att vi kan vänta aktivitet från deras sida en lång tid framöver. Skolelevsverksamheten är en garanti för framtiden.

Vi har fått till stånd delegationsutbyte med studerande i Sovjetunionen. Detta är en betydande politisk seger. Denna framgång har betydligt stärkt vårt förhållande till Keskustan Opiskeliialiitto och därmed också stärkt våra positioner i Finlands Studentkårens Förbund. Dock har SFP's utträde ur regeringen (tillfälliga hoppas vi) och besättandet av undervisningsministerposten med en liberal något försvagat våra positioner i SYL/FSF.

Studentbladsfrågan blev ett bakslag. Allt för många kockar om soppan kunde man kanske säga.

I Hanken drog vi oss tillbaka till våra ursprungliga positioner. Bättre lycka nästa gång. Ambitioner finns. Det är ju alltid ett gott tecken.

Vårt inflytande i Svensk Ungdom har på grund av den opolitiska vinden något försvagats sedan 75. Det är skoleleverna som speciellt crabbats av denna vind och olyckligtvis utgör dessa också en betydande del av vår styrka på kongressen. Jag tror att ljusningen kommer, men att vi troligen får vänta till nästa år. Ideerna har utgjort vår andra styrka. Dessa har vi mera av idag än vid samma tidpunkt i fjol. Låt oss använda oss av detta vapen. Vi bör samtidigt komma ihåg att vår kanal till SFP går via SU.

BASTA MITTENITER! VI HAR IDÉER, MEN VI BEHÖVER OCKSÅ MASSORNA. HÄNG MED SOM RÖSTBERÄTTIGADE ELLER ANNARS BARA OM NI HAR MÖJLIGHET TILL VASA 3-4 juni.

IDEERNA sätter vi att smida på vårt HANDLINGSPROGRAMSEMINARIUM ute på KIRUNA 19-21 maj. SLUT UPP ! HÄNG FÖD ! Kom med idéer. På seminariet talar bl.a. Håkan Nordman (Malax) och Lars Olof Johansson (OLF). Seminariet utgör upptakten på programarbetet.

Före detta äger FSS elevriksdag rum i Jakobstad. ELEVER ! NI HAR ÅRSVARET ! VI LITAR PÅ ER !

Den 9 till 14 augusti har eleverna kurs på Kilen i Sideby. Kursen brukar vara trevlig. I programmet finns medtaget ideologisk skolning och planering av höstens verksamhet, rökbastu, sommardans osv. DU SOM ÄR ELEV ! HÄNG MED !

Våra utskott och arbetsgrupper har arbetat väl. Arbetsutskottet vill jag ta mig friheten att påstå att det fungerat bra. Sammanhållningen ligger på toppen. Ideologiska utskottet har haft flera möten. Biblioteket har kommit igång med en rasande fart. Mitteninfos recaktion har fått ut ett nummer och följande är nästan färdigt. Skolningsutskottet och handlingsprogramutskottet har kommit igång de också. FORTSÄTT I SAMMA TAKTER SÅ TRÖR JAG NI ÅSTADKOMMER UNDERVERK ! Det finns dock två utskott som ännu inte sammanträtt. Ni får bannor...

MEN !

ALLT ARBETE FÖRSVÄRAS AV ATT VI INTE HAR LAGEN KANSLIST ! VI BEHÖVER DIG ! 4 timmar om dagen. Vilken tid mellan 9 och 17.00 som helst. Hör av dig ! BRA LÖN ! Du skulle utöka centralkansliets slagkraft med det dubbla. Jag vill också påminna lokalavdelningarna om att det till största delen är er skyldighet att hitta denna person.

I min tjänst har jag kunnat konstatera det faktum att centralorganisationen i sin helhet bärs upp av lokalavdelningarna och att vi här på kansliet uttryckligen utgör cerasas språkrör utåt.

Vi får aldrig bli en organisation lik SU's. DMR Bgn s 9/10 av energin väckning av levande lokalavdelningar. 'SU's fältarbete är i stort sett likt med de avlämnade ombudsmännens arbete. I situationen hos oss likadan så kan vi gott packa ihop och slita. Vi har nämligen inte råd med att ha avlämnade som sköter studentsektorns lokalverksamhetsverksamhet, och eleverna använder sig som bekant av FSS' anställda. Med detta vill jag ha sagt att vår politik och slagkraft är helt beroende av lokalavdelningarnas verksamhet. Det är inte mycket ni lokalavdelningar kan vänta er på till skänks av oss, men oss här på kansliet kan ni hjälpa och stöda hur mycket som helst och därmed också öka våra påverkningsmöjligheter utåt. Utåtriktad verksamhet sker också i lokalavdelningarna i studentkårerna och direkt genom skrivelser i dagstidningar. Kom gärna med råd hur vi skall sköta kontakterna till lokalavdelningarna. Det vore värdefullt.

Till slut !

Ett betydande steg framåt rent organisatoriskt kunde tas ifall förbundsmötet kunde flyttas till december. FST kunde sitta ett kalenderår. Efter höstens val kunde man undvika insomning. Den nya styrelsen skulle få Julen på sig att samla sig. Under Julen skulle man hinna skriva ut möteshandlingarna. Krocken med Hanken valen kunde undvikas.

MEG HOPP OM SVAR PÅ DETTA SPÖRSMÅL !

Lev väl

Janne

FRÅN LIBERAL KAMPANDA TILL EKOLOGISK HELHETSSYN

Debatten om handlingsprogrammet har kört igång. Härnedan följer en artikel, som ger en tillbakablick på "Mittens barndom" som kött på benen i handlingsprogramsdebatten. Artikeln baserar sig på Peter Packas seminarieuppsats (Soc. och Kom)

FRÅN LIBERAL KAMPANDA TILL EKOLOGISK HELHETSSYN

Trots att Mittenförbundet är en ung organisation och trots att den ideologiska grundsynen hos en politisk organisation utvecklas mycket långsamt, kan man utan överdrift påstå att Mittenförbundet under sina fem första år har genomgått en markant ideologisk utveckling. Det är inte enbart frågan om att man artikulerat gamla ståndpunkter bättre genom åren eller att man vidareutvecklat redan inom förbundet accepterade tankar. Man har inom Mittenförbundet utvecklat eller kanske anammat ett nytt sätt att se på politiken och människan. Det finns fyra centrala dokument som skildrar denna utveckling. För det första finns det Mittenförbundets politiska manifest som antogs vid Mittenförbundets grundande, för det andra finns det två parallellförslag till nya manifest, som båda behandlades på årsmötet 1974, och slutligen syntesen av de båda förslagen, nämligen principprogrammet som godkändes 1975.

MITTENS POLITISKA MANIFEST 1972

Det politiska manifestet är ett mycket kortfattat aktstycke på enbart tre maskinskrivna sidor, uppdelat i nio avsnitt, under rubriken "Ett decentraliserat samhälle". Det första avsnittet uttalar det faktum att Mitten i sin samhällssyn utgår från människan. Man konstaterar också, att alla människor är lika mycket värda och konstaterar att målen frihet och jämlikhet är förenliga då solidaritet råder mellan människorna (Jfr Frihet, jämlikhet och broderskap).

I nästa avsnitt om samhället talar man om att de reella möjligheterna att påverka beslutsprocessen måste garanteras. Man säger också att man tror på människans förmåga att uppställa mål för sin verksamhet. En radikal makt- och resursspridning skall garantera möjligheterna att förverkliga dessa mål.

I nästa stycke, om decentraliseringen, fastslås att Mittenförbundet vill förverkliga ovannämnda resursspridning (decentraliseringsprincipen) genom jämlikhet på det politiska, ekonomiska, sociala och regionala planet.

I "Demokrati"-stycket vill man också förverkliga decentraliseringsprincipen så att "samtliga gemensamma mål fastslås av demokratiskt valda organ på centralplanet" och "autonoma samfund och institutioner fyller ut ramen". Med detta säger man nej till en överdriven frihet, samtliga gemensamma mål skall fastslås centralt, men samtidigt säger man också nej till en-partisystem. I analysen av makten i samhället ger man tekniken och produktionsstrukturen huvudrollen som maktskapande faktor. Detta är tydligen marxistiskt inspirerat. Vidare konstaterar man att makten tenderar att koncentreras till en allt mindre grupp.

Vid analysen av dagsläget konstaterades i manifestet att makten kommit att koncentreras till ett fåtal inom näringsliv och förvaltning. Man kritiserar också hårt den nuvarande politiska demokratin som i praktiken tryggar makthavarnas ställning.

När manifestet tar upp utvecklingen och dess drivkraft konstateras att den grundläggande samhällskonflikten finns mellan dem som innehar makt och dem som inte innehar makt, mellan de decentralistiska krafterna och de som vill koncentrera makten. Manifestet tar också ställning för en stegvis förändring, med närdemokrati, regional autonomi, federalistisk beslutsprocess på centralplanet, ramplanering, demokratisering av näringslivet, kontroll av affärsbanker och försäkringsbolag och en utveckling av andelsrörelsen. Förändringens "steg" verkar lösryckta och slumpmässigt sammanfösta.

I det nästsista stycket gör man en positionsbestämning där man tar avstånd från så väl borgerlig demokratiuppfattning som ger den starkare rätt att dominera över den svagare, som socialistisk demokratiuppfattning som överbetonar äganderättens betydelse, samt leder till centralisering. Det sista stycket utgör en nästan poetisk slutkläm för ett decentraliserat samhälle.

Som omdöme om det politiska

manifestet av år 1972 kan man säga, att det knappast bildar någon genomtänkt helhet. Den liberala inspirationskällan slår igenom främst i betonandet av friheten och i maktanalysen.

Det är dock ingen laissez faire-liberalism som färgat av sig utan en radikal nyliberalism som betonar att det inte räcker med formella förutsättningar utan att det krävs reella

sådana för att målen jämlikhet, frihet och demokrati skall kunna förverkligas.

flytandet från vänstern är också märkbart. Dels har man, eventuellt via liberalismen, lånat t.ex. synen på teknikens och produktionsförhållandenas roll för utvecklingen och kanske vissa socialiseringskrav. Dels märks vänsterns inflytande som en reaktion. T.ex. framställningen av kampen

mellan decentralistiska och centralistiska krafter som den "grundläggande" samhällskonflikten tyder på att man vill skapa en hållbar tes mot vänsterns klasskamp. Trots det ovan sagda om inflytande från liberalism och kommunism är det naturligtvis centerdraget i manifestet som dominerar. Decentraliseringsprincipen, som är en typisk center-slogan, går som en grön tråd genom hela texten. Mer eller mindre naturligt försöker man påvisa att decentraliseringsprincipen kan tillämpas överallt, såväl när man analyserar maktstrukturen som när man gör konkreta åtgärdsförslag. (Broo har på SU's ideologiska seminarium 16.9.72 påtalat viljan att göra decentraliseringen till en ideologi.)

Det första manifestet fyllde ett behov som ett svar på framför allt vänsterns teoretiska utläggningar och var samtidigt ett första steg mot en Mitten-helhetssyn.

Manifestet blev dock snabbt föråldrat och kunde inte i längden tillfredsställa behovet av ett helhetsprogram. Redan förbundsåret 1973 gav förbundsstyrelsen i uppdrag att stimulera den ideologiska debatten och därmed bana väg för ett nytt, utvecklat manifest. Förbundsåret 1974 presenterades (utan fältbehandling och i ett mycket sent skede) ett utkast till ett nytt manifest.

MITTEN-MANIFEST, FÖRSLAG 1, 1974.

Skribenten bakom detta förslag är Lasu Häggman, som också högst antagligt var huvudskribent bakom det gamla manifestet.

Förslag 1 går inte in på så grundläggande värden som människosyn o.d. utan går direkt till att skildra maktkampen i alla samhällen som en fortgående process, kampen mellan dem som har inflytande över resurserna och dem som inte har det. Kampen förs främst på tre centrala sektorer i samhället, ekonomin, politiken och byråkratin. Ekonomin är den sektor

som först blir viktig när ett samhälle utvecklas, sedan skaffar de som inte har ekonomisk makt sig politiskt inflytande, byråkratin växer långsamt fram ur ekonomin och politiken och bildar småningom ett eget maktblock. Makthavarna blir reaktionära, de vill inte släppa ifrån sig sin makt.

Förslag 1 beskriver sedan hur den historiska utvecklingen följt maktteorin. Från det feodala samhället över merkantilismen genom frihandeln fram till vårt industrisamhälle som enligt förslag 1 liknar feodalismens slutskede med stark maktkoncentration.

Dagens maktkamp blir speciellt hård därför att resurserna är så ojämt fördelade och därför att resursbristen blir skönjbar. Teknosystemet som skapats av människan har nått en sådan kapacitet att det hotar människans existens. Detta gör att en skärpning av maktkampen är ofrånkomlig, det gäller inte längre bara makt över resurserna utan också överlevandet.

Den hårdnande kampen har medfört allt djupare klyftor. Mellan länder och mellan olika individer i ett och samma land. Grunden till dessa klyftor lades redan under feodal-tiden och har sedan dess underhållits och fördjupats.

Utvecklingens följd för Finlands del är främst en ekonomi i obalans. Såväl resurser som makt koncentreras. Trots obalansen satsar man på en ytterligare tillväxt, vilket leder till fortsatt obalans.

En lång rad mål för den politiska verksamheten ställs också upp i förslag 1. Man vill ha ett nytt internationellt ekonomiskt system som inte bygger på förtryck och utsugning, utan på en solidarisk användning av befintliga resurser. I-länderna måste sluta slösa. Det nationella oberoendet och den självständiga kulturella utvecklingen måste respekteras.

Också inom det enskilda landet måste makteliten fräntas sin makt och hela befolkningen bör bli delaktig i beslutsfattandet. Produktionsutvecklingen måste ske inom ramen för de begränsade naturresurserna. Förvaltningen bör bygga på små demokratiska enheter.

Riksdagens makt bör stärkas på bekostnad av byråkratin och näringslivet. Intresseorganisationernas befogenheter bör begränsas. Investerings- och etableringskontroll samt inflytande över utrikeshandeln är viktiga medel.

En demokratisk landskapssjälvstyrelse bör upprättas.

Kommunernas makt bör ökas på bekostnad av centralbyråkratin, kommunal sråden bör fylla ut närdemokratinätet.

Allt detta för att fränta makteliten dess ställning.

I den fortsatta kampen bör de svaga sluta sig samman och solidariskt stöda varandra i kampen mot makteliterna. Så långt förslag 1.

Man kan trots väsensskillnaden säga att förslag 1 bygger på det ursprungliga manifestet. De mest grundläggande och filosofiskt betonade uttalandena om människan och samhället är bortlämnade ur förslag 1, men maktteorin finns kvar, d.v.s. påståendet att kampen mellan de som har makt och de som inte har det är det centrala. I förslag 1 försöker man t.o.m. historiskt bevisa att maktteorin är riktig. Men det nya ekologiska medvetandet har också bakats in i maktteorin på så sätt att man vill förklara miljö- och resursproblemen utgående från den. Man framför också ett påstående om att resursbristen nödvändigtvis måste skärpa maktkampen.

Vad gäller förslagen till åtgärder i samhället kan man säga, att förslag 1 utan större utsvävningar men ganska värtaligt bygger vidare på de kortfattade vägvisare som finns i gamla manifestet. Detta gäller främst förvaltningens utveckling och inställningen till näringslivet. Förslag 1 tar också upp tillväxtproblematiken men i mycket försiktig form. Man talar om att tillväxten måste ske inom de ramar som naturen ställer. Man tycks i förslaget vara mera intresserad av vem som fattar

besluten och hur de fattas än vilka beslut som fattas. Det sista utropet om att de svaga i samhället skall sluta sig samman för att stöda varandra ger det klaraste belägget för detta.

Också i förslag 1 finner man en viss benägenhet att använda samma form som marxisterna, man talar om lagbundenheter, manifestet börjar nästan som det kommunistiska manifestet, likaså slutet uppvisar formella likheter. Är det ett formalistiskt marxistkomplex?

MITTEN-MANIFEST, FÖRSLAG 2, 1974

Den ekologiska debatt som förts främst inom HUMS och OMS hade haft ett stort inflytande inom Mittenförbundet. Därför tillfredsställde inte förslag 1 majoriteten av förbundsmötesdeltagarna 1974. Under själva förbundsmötet skrevs därför ett nytt förslag till politiskt manifest. Som disposition användes ett förslag till ideologisk del i verksamhetsplanen som Michal Ingberg gjort upp. Manifestförslag 2 gjordes som ett grupparbete.

Det nya förslaget till manifest liknar mycket litet det gamla manifestet och förslag 1. Man börjar i förslag 2 med en strängt ekologisk redogörelse för livets uppkomst och förutsättningar. Man redogör för näringskedjor och ekosystem.

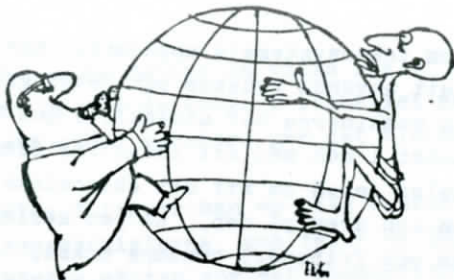
I nästa stycke talas om tekno-systemets uppkomst. Här talas om människans förmåga att använda redskap och betvinga naturen, om hur redskapen och maskinerna har utvecklats och blivit ett hot mot ekosystemet i och med att industrialiseringen slog igenom. Här talas också om att det ekonomiska systemet gynnade utvecklingen och drev på den. Kampen mellan feodalsystem, merkantilism och frihandel omnämns också.

I kapitel två går man närmare in på att analysera tekno-systemets expansion och konsekvenserna av denna. Man tar först fasta på koncentrationen. Man konstaterar, att en prioritering av effektivitet och tillväxt har varit kännetecknande för tekno-systemets expansion. Teknologin har gagnat dem som har haft resurser att använda den och utveckla den. Detta har lett till en kraftig koncentration. Denna tendens har ytterligare understrukits av det faktum att många tekniska lösningar kräver stora enheter. De utökade resurser som tekniken har givit har inte lett till en utjämning, tvärtom har klyftorna fördjupats.

Den andra följden av tekno-systemets expansion man tar upp är resursslöseriet. Tillväxten har hitintills byggt på ett ökat uttag av naturresurser samtidigt som man har minskat arbetsinsatsen. Man har satsat på konsumtionsvaror med kort livstid. Den rådande 'slit och släng'-filosofin passar inte in i naturens system. Allt utnyttjande av naturresurserna, detta tyder på ett kortsiktigt

För det tredje tar man upp miljöförstörelsen. Tekno-systemet skapar stora avfallsproblem. Naturens förmåga att ta emot gifter och avfall överskrids och jorden kan inte längre producera livsmedel och andra förnödenheter. Koncentrationen

skapar också mentalhygieniska problem. Alienation och stress är vanliga problem, människan kan inte påverka sin omgivning.

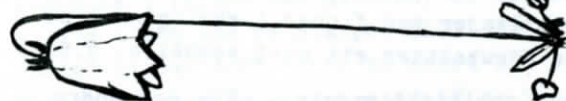
Efter situationsbeskrivningen i kapitel två går man i kapitel tre in för att utpeka felen. Det första man angriper är det ekonomiska feltänkandet. Alla politiska ideologier i maktställning i dag prioriterar materiell välfärd. Man satsar främst på tillväxt. Man har glömt bort människans icke-materiella behov. Vi behöver en ny definition av begreppet välfärd.

Det andra felet man tar upp är makten/ägandet. Tekniken har gjort att det krävs en stor kapitalinsats. Endast ett fåtal har därför kunnat utnyttja de tekniska möjligheterna. Den tekniska utvecklingen samt stordriftsfördelarna har ytterligare drivit på makt-koncentrationen. Internationellt har detta betytt att svagare utvecklade länder har hamnat i beroende-förhållande till de stora internationella företagen. Kapitalets rörlighet har också blivit ett problem, eftersom det därmed uppstår en maktgrupp utanför allt politiskt beslutsfattande i de enskilda staterna.

Det tredje felet som man tar upp är den fria konkurrensen som ger den starkare möjlighet att slå ut den svagare och därmed befrämjas koncentration och slöseri med naturresurserna.

I det fjärde och sista kapitlet drar man slutsatser av det föregående. Man fastställer först villkoren för ett stabilt samhälle:

- att de ekologiska skeendena störs så litet som möjligt,
- att resurserna utnyttjas sparsamt,
- att nativitet och moralitet balanseras,
- att samhället är så organiserat att människorna förmår beakta dessa krav i samhällsplanering och verksamhet.

Efter att ha fastställt villkoren tar förslag 2 upp några centrala samhällssektorer och hur de bör skötas. Om näringsverksamheten sägs att man bör ägna livsmedelsproduktionen speciell uppmärksamhet. Vidare betonar man att all produktion bör ske i små enheter och med mjuk teknologi som inte dumpar avfall och som spar på resurser.

Angående den sociala miljön sägs att den bör vara rättvis och jämlik. Påverkningsmöjligheterna bör garanteras i praktiken, inte enbart i teorin. Vidare bör den samhälleliga miljön vara mångskiftande för att kunna ge impulser och för att samhället skall kunna utvecklas. Man framhåller också att människan har vilja och förmåga att ställa upp mål för sin verksamhet och att man omfattar en liberal grundsyn på människan. Också de liberala friheterna betraktas som värdefulla. Vidare framhåller man att ekologisk anpassning inte är det enda som krävs av samhället utan att det också krävs jämlikhet och solidaritet. Decentraliseringen framhålls vara ett viktigt medel för att uppnå den balans man eftersträvar.

Det konstateras vidare, att det nu krävs kunskaper i ekologi och humanekologi, i hur samhället och tekniken fungerar, för att kunna bygga ut det politiska programmet. Kunskapen måste också spridas till universitet och samhälle för att medvetenhet skall uppstå.

Om kulturen sägs, att man bör skapa en kritisk kulturmiljö. Samhället bör stöda kulturen. Man varnar för att dra gränser mellan finkultur och folkkultur. Alla kulturformer är berättigade.

Vill man kort karaktärisera det nya i förslag 2 så kan man ta fasta på två nya huvuddrag. För det första utgår man i detta förslag från naturen. Man frågar sig sedan vilka krav som naturen ställer på dagens samhälle och vilka förändringar som måste ske. Utgående från detta drar man sedan upp politiska riktlinjer. De riktlinjer man finner i ekologins krav är så omfattande, att de förutsätter ett nytt samhälle, d.v.s.

ekologin ger ett radikalt politiskt program. För det andra är man i förslag 2 inte speciellt intresserad av hur makten är uppbyggd utan koncentrerar sig mest på att analysera de konkreta materiella resultaten av maktutövningen. Man är resultatnriktad, förvaltningsfrågor är inte intressanta.

I förslag 2 går man utan reservationer in för att kritisera tillväxten, vilket man inte gjorde i förslag 1, där man mera funderade på hur kakan skulle fördelas än hur den skulle växa.

Förslag 2 saknar också den deterministiska syn på makten som finns i förslag 1. Visserligen talar man om maktkoncentrationen i samhället men man tror inte på någon grundläggande samhällskonflikt mellan dem som har makt och dem som inte har, mellan de decentralistiska krafterna och de centralistiska. Inte heller talar man om andra givna lagbundenheter inom samhällsutvecklingen. De enda lagbundenheter man tar fram är de naturvetenskapliga, men det gör man å andra sidan med besked. Detta gör också att man mycket mindre ägnar sig åt frågor om förvaltningen.

Det liberala arvet finns fortfarande med, men det har definitivt flyttats ut ur centrum. När man talar om de liberala värdena är det närmast för att fylla ut bilden av det samhälle man strävar till. Huvudmålet är att skapa ett stabilt samhälle i balans med naturen, de liberala friheterna är positiva i den mån de hjälper till att skapa balansen. Något socialistiskt inflytande är svårt att spåra i förslag 2. Man tycks vara helt ointresserad av vad marxismen anser, man varken tar råd eller argumenterar mot den. Däremot kritiserar det västerländska slit och släng samhället hårt.

Den kritik som riktades mot förslaget var att det inte handlade om politik utan om naturvetenskap och därför inte dög som manifest. På förbundsmötet 1974 remitterades båda manifesten till styrelsen, som fick i uppdrag att till nästa förbundsmöte presentera ett nytt förslag till manifest. Båda förslagen gick på medlemsbehandling och förbundsstyrelsen arbetade ut ett nytt förslag under ett långt sommarstyrelsemöte på Kilens hembygdsgård. P.g.a. att man under arbetet kom allt längre från den kortfattade manifeststilen genom de många artikuleringarna och konkretiseringarna började man tala om principprogram.

MITTNEFÖRBUNDETS PRINCIP PROGRAM 1975

Förbundsstyrelsens nya förslag, som senare godkändes enhälligt så gott som utan ändringar av förbundsmötet, innebar en seger för förslag 2. Det nya principprogrammet omfattar 12 maskinskrivna sidor och har samma disposition som förslag 2. Förändringar finns dock. Den första delen, som behandlar den ekologiska utgångspunkten, heter i principprogrammet

Människan och naturen. Jämfört med förslag 2 har en hel del kemiska förklaringar rensats bort. I stället har man tagit in en analys av människans roll i ekosystemet, och man för fram en människosyn som inspirerats av förslag 1.

När man kommer över på att analysera teknosystemets uppkomst och utveckling följer man ganska troget förslag 2 trots att man utvecklat språkdräkten rent tekniskt.

Också när man analyserar det nuvarande industrisamhället följer man förslag 2. Man talar om koncentration, resurs-slöseriet och hotet mot miljön. I det sistnämnda avsnittet har man tagit med mera om den kulturella miljön än i förslag 2.

När man går in för att analysera felet kommer man igen in på det ekonomiska feltänkandet, liksom man gjorde i förslag 2. Avsnittet har dock utvecklats och man vänder sig mot dogmen om tillväxtens nödvändighet och konstaterar att prismeterna inte ensamma kan reglera resursanvändningen. Det andra felet man tar upp är makten-ägandet. Här drar man samma slutsatser som i förslag 2.

Vad gäller det sista kapitlet, slutsatser, har man omarbetat det ordentligt jämfört med förslag 2. Man börjar denna gång med en global överblick och betonar, att man också på det planet måste utgå från tesen om alla människors lika värde. Man vill ha ett nytt ekonomiskt system som inte baserar sig på den starkes rätt utan på internationell solidaritet. Det nationella oberoendet betonas också samtidigt som man understryker behovet av en fredsbefrämjande politik mot imperialism, kolonialism, rasism etc.

Den andra slutsatsen blir att vi måste ha ett demokratiskt samhälle. Man förkastar tanken på att centralisera makten till något slag av upplyst despotism för att åstadkomma ekologisk balans, hänvisande till att maktkoncentration är ett hasardspel och till alla människors förmåga att ställa upp mål för sin verksamhet. Man förkastar också den centraliserade makten och talar för makt-decentralisering.

Sedan går man in på att granska det ekonomiska systemet. Man avfärdar marknadsekonomin på grund av att den inte i tillräcklig grad beaktar naturresursernas begränsning, men också därför att den som är rik har ett större inflytande över produktionen i och med sin större köpkraft. Tanken på ständig konkurrens är enbart en idé, i praktiken har de stora företagen redan i ett tidigt skede konkurrerat ut de små. Sedan gör man upp räkningen med marxismens planhushållning som nog ger möjligheter att styra utvecklingen men som är allt för välfärdsinriktad för att beakta de ekologiska realiteterna. Man betonar vidare basnäringarnas och småföretagens betydelse. Man anser också att en ekologiskt riktig arbetsfördelning mellan regionerna bör ske men att frihandeln ofta hindrar en sådan arbetsfördelning. Man talar för en marknadsekonomi som fungerar inom planekonomins ramar, en förutsättning är dock att jämlikhet råder.

Till sist tar man upp kulturen, som man anser är ett sätt att leva, och betonar betydelsen av en kritisk kulturmiljö.

När det gäller förändringarnas art från förslag 2 till slutgiltigt principprogram kan man för det första konstatera, att förändringarna inte berör dispositionen och sättet att angripa problemen, d.v.s. att utgå från naturens krav som de centralaste kraven.

För det andra kan man hävda att principprogrammet har rensats på en del kanske överdrivna naturvetenskapliga utsvävningar. Detta gäller framför allt i inledningen.

För det tredje har man plockat in en människosyn som utgångspunkt.

För det fjärde har man också tagit med en historisk beskrivning av utvecklingen från feodaltiden till industrisamhället. Vad denna beskrivning egentligen fyller för funktion är oklart. Detta beroende på att den inte längre har som uppgift att påvisa kampen mellan dem som har makt och de decentralistiska krafterna, vilket var fallet i förslag 1.

För det femte har man, i och med att man tagit bort passusen om det stabila samhället från förslag 2, gjort programmet

mer öppet. Man visar mera riktningen än målet. Man vill tydligen inte låsa sig för någon speciell modell.

För det sjätte har man på ett berömvärt sätt systematiserat hela uppläggningsen, framför allt kapitlet om slutsatserna, vilket också har utvidgats så att man också känner igen en del tankar från förslag 1.

För det sjunde har man infört en intressant ekonomisk diskussion som inte tidigare har funnits.

Programmet har på ett relativt heltäckande sätt lyckats samla den ideologiska debatt som fördes i förbundet 1975.

DEBATTEN OM PRINCIPPROGRAMMET

Under 1976 koncentrerades krafterna på att göra Mittenförbundet till ett rikspolitiskt erkänt förbund, vilket förde bort huvudintresset från den ideologiska debatten samtidigt som nya arbetsuppgifter uppkom. Detta gjorde att man, också på grund av att programmet efter en debatt på två år enhälligt godkännts, ansåg sig ha skäl att ta en paus i det direkta programarbetet. Detta betydde dock inte att den ideologiska debatten skulle ha avstannat, den tog sig bara andra former, det gällde nu mera att konkretisera och föra ut.

Det nya i sak var lokalsamhällesidén. Genom att föra in begreppet lokalsamhälle i debatten ville man konkretisera de långsiktiga politiska målen.

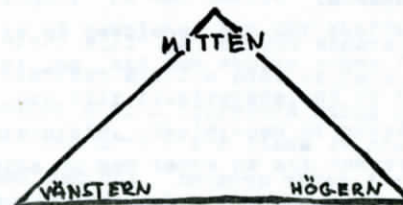
Lokalsamhället är ett tänkt litet samhälle med enbart så många människor att alla kan känna varandra. Lokalsamhället tar till vara de lokala resurserna, brukar jorden, använder avfallet till gödsel och bränsle, återanvänder vissa delar av avfallet, tar till vara sol och vind. Lokalsamhället skall vara i det närmaste självförsörjande. Detta gäller naturligtvis inte absolut, men genom en utvecklad teknik skall man kunna klara av sitt livsmedels-, energi-, och delvis bruksvarubehov.

Lokalsamhället skall fungera som en relativt självständig enhet. På det viset kan närdemokratien förverkligas. P.g.a. att samhället är litet skall gemenskapskänsla uppstå, och många av de sociala problem som finns i dagens samhälle skall försvinna.

Lokalsamhällesdebatten kom aldrig så långt i Finland. I Sverige har man kommit längre. Att notera är dock att Mittenförbundet tog upp lokalsamhällesidén i olika sammanhang. T.ex. i valdeklarationen inför studentkårsvalet hösten -76. Dessutom ordnades ett lokalsamhälles-seminarium efter valen, där man försökte komma vidare i teoribildningen. Mittenförbundets femårsjubileum gick också under devisen lokalsamhället-framtidssamhället, och centerpartiets i Sverige organisationssekreterare höll ett anförande om lokalsamhällsdebatten i Sverige.

(Källor: Mittenmanifestet 72, Förslag 1 o. 2, 74, Principprogrammet 75, Valdeklarationen 76, Mittenförbundets arkiv)

PETER BACKA

John Norrlin:

VI MÅSTE BYGGA PÅ EN HÅLLBAR GRUND

Som aktivister på gräsrotsnivån inom förbundets enda "landsorts-avdelning" (Vasa undantaget), har jag under en längre tid haft möjlighet att studera förbundets sätt att fungera som organisation. Man har också småningom bildat sig en uppfattning om var man tror att bristerna finns, och hur de borde avhjälpas. Mina synpunkter är kanske mest relevanta för Åbo-avdelningen, men jag tror att andra avdelningar fungerar ungefär likadant, såvida de alls fungerar.

Om vi börjar allra längst nere, bland gräsrotterna, så måste man tyvärr konstatera att de aktiva gräsrotterna är ganska få till antalet. Med begreppet "aktiv gräsrot" avser jag sådana som deltar i sittens verksamhet utan att sitta på någon ansvarsfull post i studentkårerna eller inom förbundsledningen. Helt enkelt sådana som är med enbart därför att de känner sig attraherade av de ideologiska målsättningarna eller av verksamheten i sig. Man kan säga att fältet och de stora massorna helt enkelt inte finns, eller massorna finns kanske men de är alldeles för passiva och har endast en diffus uppfattning om våra målsättningar. Dethär är enligt min mening ett mycket olyckligt faktum. Ett faktum som vi måste avhjälpa genom att satsa mera på fältverksamheten. Jag tror att vi under de närmaste åren måste sätta in betydligt mera resurser på att utveckla basplanet, om vi skall kunna skapa en bra grund för vår organisation. För som jag ser det så är den här grunden ganska labil för närvarande. Det här kan när som helst leda till att hela organisationen börjar knaka i fogarna.

För att vara lite provocerande skulle jag vilja påstå att vi för närvarande satsar för mycket av våra anslagna resurser på verksamheten i härstyrelser och andra studentpolitiska topporgan. Med det här menar jag inte att vi skall avstå från den här verksamheten eftersom det är i de här organen som man kan påverka beslutsfattandet och den studentpolitiska utvecklingen. Att satsa nästan alla resurser på studentkårspolitiken och försumma lokalavdelnings- verksamheten

anser jag vara olyckligt ur åtminstone två synvinklar. För det första leder det här till att sådana viktiga saker som nyrekrytering och skolning får en sekundär ställning. Det leder igen på lite längre sikt till att också till att den studentpolitiska verksamheten försvåras. Det uppstår t.ex. svårigheter att hitta folk som både ur ideologisk- och praktisk-politisk synvinkel är lämpade för avancerade studentpolitiska uppdrag. För det andra ställer jag mej många gånger tvivlande till det sätt på vilket vi bedriver politiskverksamhet inom studentkårerna. Jag tror att kortsiktiga målsättningar för vårt handlande istor utsträckning fattas.-åtminstone ibland. Eller också är målsättningarna så diffusa att man kan ifrågasätta huruvida de på ett konsekvent sätt är i linje med våra långsiktiga målsättningar, t.ex. lokalsamhällstanken. Den här bristen kommer vårt handlingsprogram åtminstone i viss mån att avhjälpas.

Idéer
2. målsättning
resurser
! ideologi
2. små enheter
aktivister
! rekrytering

Ett område som absolut måste få större uppmärksamhet än hittills är skolningen, såväl den praktisk-politiska som den ideologiska (helt enligt förbundets verksamhetsplan). Det här tror jag att kan ske endast genom en omfördelning av de personella resurserna. Här tror jag att vi kan ta mycket lärdom av kommunisterna, bl.a. av deras sätt att organisera sin verksamhet i studentkårerna. Förutom lokalavdelningar har SQL något som kallas bas- eller grundavdelningar. Med en dylik organisation har man möjlighet att få flere att människor med i den organisatoriska verksamheten, något som befrämjar åtminstone den praktisk-politiska skolningen. Om man skulle få alla aktivister att verka en längre tid på basplanet och där skaffa sig en bra grundskolning, då tror jag att man skulle kunna förhindra att folk bränner ut sig och blir frustrerade, då de kommer högre upp i den politiska hierarkin. Skolningen är också speciellt viktig i studentkårerna nu med tanke på att rekryteringen av skolaktivister minskat.

Vi måste också få mera människor att aktivt syssla med dant som medlemsvård och medlemsvärkning. Speciellt medlemsvärningen kunde effektiviseras betydligt. Här i Åbo har jag sett ett bra exempel på hur en effektiv medlemsvärkning skall gå till. En enda person lyckades på några veckor värva 300 nya medlemmar till "Energipolitiska föreningen alternativ för kärnkraft", tack vare en effektiv och skickligt genomförd propagandaverksamhet samt god personlig övertalningsförmåga. Att jämföra våra möjligheter till medlemsvärkning med EAK:s är väl inte riktigt relevant, men av metoderna har vi mycket att lära.

OBS! Senaste nytt: Åbomoderaternas:
 "enda orsaken till att vi inte tog konstitutionella i styrelsen, var att mitten i så fall bildat styrelse med vänstern!"

- Det var ju intressant, att moderaterna funnit sin samarbetspartner!! Soli B.

ÅBO-NYTT

Vårens storsatsning är en jämlikhetsdebatt som ordnas (ordnades) DEN 27.4. I panelen fanna bl.a Jutta Zilliacus, Leif Rex och Mona Wickström samt representanter för både höger och vänstergrupperingar. Debatten är en uppföljning av den diskussion som förbundsmötet satte igång. Den 5-7 maj ordnar vi ett skolningstillfälle ute i Kirjais. Skolningstillfället har för avsikt att höja medlemmarnas praktisk-politiska färdigheter och vi kommer också att förbereda förbundets handlingsprogramsseminarium. På den studentpolitiska fronten har läget varit betydligt lugnare än föregående vår. Den hetaste potatisen har varit frågan om studentbladet. Som säkert de flesta vet gick tankarna om ett finlandssvenskt studentblad i stöpet den här gången, tack vare vissa Åbo-grupperingars motsträvighet. Men om frågan kommer upp igen inom en nära framtid, så blir det också säkert grönt ljus från Åbo.

På höstens val ställer vi stora förhoppningar, bl.a därför att avdelningen organisatoriskt sett fungerar bättre än i fjol.

HUMS I VÅRTIDER

Helsingfors unis mittenstudenters verksamhet under denna vår har kanske inte syns utåt, men HUMSarna har trots detta nog varit "i farten". Man bör nämligen komma ihåg att HUMS verkar inom ett tvåspråkigt universitet och där för de svenska studerandenas intressen. Vi har ioch med detta en viktig uppgift att fylla förutom den att sprida och utveckla mittenideologin bland våra medlemmar och andra svenska studenter.

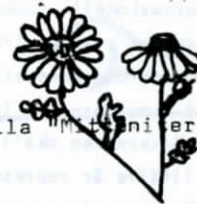
HUMS har efter styrelsebytet i januari detta år representation i samtliga sektioner och utskott inom HUS. Detta gör det lättare för oss att bevaka och påverka händelserna inom HUS och sedan informera övriga HUMSare om vad som händer och sker.

HUMS'kommande verksamhet kommer att bjuda på ett annat slag av spänning än den, som råder under delegationsval. Som känt anordnas ju inte denna höst några dylika val. Därför kommer vi nu att satsa på uppbyggande skolningsverksamhet såsom t.ex. studiecirklar. Ett tema kommer att vara mittens handlingsprogram.

Vidare kommer vi att exkurera - också utanför H:fors gränser. Bl.a ett besök till Lovis kärnkraftverk och ett annat till Tvärminne zoologiska station finns på programmet för verksamhetsperioden 1978-79. Ytterligare exkursioner kan också sammankopplas med studiecirkelarna.

HUMS kommer också att anordna regelbundet återkommande samkväm med temat HUMS VAKAR. Under dessa tillfällen kommer programmet att vara av lättare slag, men givetvis finns det även rum för allvarligare diskussioner och information.

Speciell uppmärksamhet vill vi ägna förstaårsstuderandena inom HUS. Dessa kommer att uppvaktas med ett eget brev i början av hösten -78.

I bråda tenttider nedtecknat av
 Ciccan Sandell,

som önska alla "Mittens" en händelserik sommar.

OTNÄS-RAPPORT

CTNÄS MITTENSTUDERANDE valde vid sitt årsmöte i början av februari en styrelse bestående av sju personer. Dessa är Jerker Kullberg (ordförande), Henrik Sandström (viceordförande), Bill Östman (sekreterare), Johan Kull (skattmästare), Eva Frostell, Henrik Hausen och Anders Lindström.

Vid höstens studentkårsval fortsatte OMS sin serie av framgångsrika val. Denna gång uppnåddes ett så gott resultat att antalet delegationsmedlemmar kunde fördubblas till två. Valresultatet är synnerligen gott om man tar i beaktande att denna gång deltog också den svenska högern aktivt i valkampanjen.

OMS representation är under 1978 god inom de flesta organ i Otnäs och också i vissa på andra håll. Inom THS:s delegation är OMS under detta år representerat av Berndt Lönnberg och Kaj Grahn. I THS:s styrelse har OMS åter hand om utrikesministerposten. På denna sitter Hans Boije. Han är samtidigt styrelsens viceordförande. OMS har också representanter i styrelsens utskott. Om THS:s styrelse kan i övrigt nämnas att den är sammansatt av mitten-höger grupperingar. På Teknologföreningen tycks intresset för politisk verksamhet fortfarande vara avtagande. Av medlemarna i TF:s styrelse sitter Anders Lindström också i OMS:s styrelse. Bland de övriga finns också en del mittensympatisörer. I teknologbyns beslutande organ sitter Kaj Grahn. I SYL/FSF:s styrelse är Henrik Sandström medlem. Henrik Hausen är ordförande för STOL/FTF:s svenskspråkiga utskott.

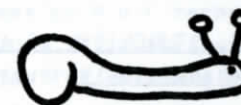
Med 1978 års verksamhet kommer OMS bl.a. att försöka aktivera den stora grupp teknologer, som röstar på OMS i studentkårsvalen, men inte i övrigt är aktiv. Detta kommer att ske genom att ordna temakvällar, teaterkvällar, utfärder m.m. Då inget studentkårsval anordnas inkommande höst finns det speciellt stora möjligheter att utöka höstens verksamhet, ty vanligen brukar höstens verksamhet inskränka sig till det mycket tidskrävande studentkårsvalet.

Detta år inleddes med en diskussionskväll om internationell studentpolitik. Detta tillfälle hölls den 30 januari. För sakkunskapen svarade SYL/FSF:s internationella sekreterare Jan Store. I slutet av mars ordnades ett teaterbesök med 25 deltagare. I början av april ställde OMS i samarbete med TF:s kulturkommitte ut FSS:s ekologiska utställning på TF. Vårterminen skall avslutas med en friluftsdag på TF:s sportstuga. Till detta tillfälle är representanter för andra lokalorganisationer inbjudna. Tidpunkten för detta är preliminärt fastslagen till lördagen den 6 maj.

HAMS-NYTT

Verksamheten i Hanken har naturligtvis dominerats av fullmäktigevalet som hölls i slutet av mars. HAMS hade i år liksom förra året ingått valsamarbete med obundna kandidater. Valresultatet var rent ut sagt dåligt dvs Mitten och Obundna gick tillbaka från 6 till 4 platser och förlorade mest platser av alla grupperingar. Allmänt taget skedde inga större förändringar mellan styrelsegrupperingarna och dem som stått i opposition. Kärnförbundet Högern (tidigare Fri Höger) och moderaterna fick tillsammans 21 platser och bibehöll så sina positioner medan det inom oppositionen skedde förändringar så att Hansa (Tuhatkunta) gick framåt från 1 till 2 och en ny gruppering Input fick 1 plats. Röstningsprocenten var skrämmande låg, 42 %, vilket delvis kan bero på den lama valkampanjen. Mittens dåliga valresultat beror enligt min åsikt på att vi i år inte lyckades få närmelsevis lika många kandidater som i fjol och framför allt har vi haft svårigheter att få nya medlemmar med i verksamheten aktivt. De flesta som är aktivt med är redan på III årskursen och på så sätt snart färdiga. Att få nya medlemmar med i verksamheten blir HAMS viktigaste uppgift under följande period, annars finns det en risk för att gruppen dör ut.

ordf. för HAMS
Hecca de la Chapelle

- biblioteket

M-biblioteket har kört igång i blygsam skala. Tillslvidare har bara 17 lånerättsinnehavare skrivit in sig, så fler är hjärtligt välkomna. Vad som finns att låna? Ca 50 böcker, tal, skrifter om ekologi, energipolitik, framtid...

Tidskrifterna är viktiga för att man ska hålla reda på vad som händer och sker. I biblioteket finns nu Fältbiologen, Miljö och Framtid, Miljömagasinet (norsk), Miljötidningen, Ny Livsstil utg. av Framtiden i våra händer (svensk & norsk), samt publikationer från EAK (Energipolitiska Föreningen Alternativ till Kärnkraft) och Centerns Ungdomsförbund (Ung Center, handlingsprogram, rapporter, mm). EAKs broschyrer och tarror finns att köpa på biblioteket.

För att låna måste man betala 20 mk i lånerättsavgift. (1978) Man får gärna ge pengar och böcker till biblioteket. (I händelse av krasch tillfaller alla böcker donerade av privatpersoner ursprungliga ägare...)

Den första listan över litteratur som finns har redan skickats till låntagarna och fler är på kommande vartefter nytt material anskaffas.

Böcker utlånas i princip för en månad, tidskrifter en vecka. Utlåningen går till så att man antingen kommer och lånar personligen eller skriver/ringer och beställer böcker. Om material skickas till låntagare som befinner sig "på annan ort" måste personen i fråga själv betala portot.

Man får gärna komma med åsikter om vad som BORDE finnas i biblioteket!

Biblioteket befinner sig i ÅBO, STUDENTBYN 66 A 8. Jag är säkrast anträffbar måndagar 13-14, fredagar 18-19, övrigt enligt överenskommelse (tel. 921/377602).

SKRIV IN DEG, BÖRJA LÅNA, LÄS!

Hälsn. STINA FLEMMING

Lånerättsavg. för 1978 (20 mk) kan man betala in på postgiro TU 4498 31-7.

RECENSIONER

YNGVE JERN I ÅBO RECENSERAR HÄR ARTIKLAR UR NÅGRA AV DE TIDSKRIFTER SOM FINNS ATT TILGÅ PÅ M-BIBLIOTEKET.

MILJÖ OCH FRAMTID (SVERIGE) NR 2:

Gustav Heikka, ordförande i föreningen för samisk kultur i Sverige, har ordet", så lyder rubriken på en artikel om samekulturens problem i dagens "välfärdssamhälle". Gustav Heikka växte upp i Taavavuobmi, den nästnordligaste samebyn i Sverige. Fram till 1950-talet levde man ännu på traditionellt samiskt sätt: på höstarna flyttade man österut till vinterbetesmarkerna med renhjordarna för att återkomma på våren till Taavavuobmi. Man bodde i tältkåtor, inte för att det skulle ansetts opassande för en bärare av den samiska kulturen att bo i hus, utan därför att de är ändamålsenliga.

I världskriget blev inledningen till en ny tid för samekulturen. Men samerna slog också vakt om sin egen kultur.

Skogsbruket och vattenregleringar förstör renbetesmarkerna, man brukar ange de exploaterade områdenas procentuella andel av en samebys totala areal och på så vis svart på vitt kunna visa att skadorna måste vara mycket små. Det har sedan fallit på samernas lott att visa att så inte är fallet utan att skadeeffekterna slår mycket hårdare mot renskötseln.

Turismen och industriproduktion av förfälskad sameslöjd är några exempel på hur hänsynslösa affärsidkare utnött den unika samiska kulturen.

I samma nummer av M o F rapporterar Tore Pihl om Solenergiforskning i USA. Bl.a skriver Tore Pihl att den federala regeringens anslag för solenergiforskning under 1978 uppgår till 320 miljoner dollar, vilket är en ökning med 10% i förhållande till 1977. Beloppet utgör ungefär hälften av vad som ges ut på utveckling av kolbaserad energiutvinning, vilket i sin tur utgör endast en bråkdel av satsningen på kärnenergin.

Under rubriken Växtodling utan kemiska medel skriver agronom Gunnar Widegård att det finns gott om bevis för att odling utan kemiska medel ger en avkastning och ett ekonomiskt utbyte som är jämförbart med vad dagens "kemikaliserade" jordbruk ger. Också detta i M o F nr.2.

MILJÖMAGASINET (NORGE) nr 1:

Ottar Brox säger i en intervju: "Jag tror inte längre på ekokrisen". I samma nummer börjar en artikel med rubriken "Bilen truer vårt livsrum" och den fortsätter i nr 2.

I nummer 2 av Miljömagasinet berättas om "Et radioaktivt amerikans drama", en 28-årig laborant vid Kerr-McGee plutoniumfabriken som omkommer i en "bilolycka" för att hon visste för mycket? Fallet, som inte fått någon rättslig slutbehandling då FBI stoppade efterforskningarna, orsakade att den amerikanska atomindustrin har försatts under stark debatt. Som en bilaga till denna artikel berättas om flere fall av plutoniumstöld.

Ännu nr 2 av Miljömagasinet: under rubriken "Bølger i energi-debatten" diskuterar Tor Selstad vågenergiens möjligheter.

FRAMTIDEN I VÅRA HÄNDER vars tidskrift heter NY LIVSSTIL:

En uppräknig av några intressanta artiklar i följande nr:

- nr 1: Livskvalitet av John Gustavsen
Kapitalistisk ekonomi i praksis av Lars Erik Mellqvist.
- nr 3: Hjelp till selvhjelp (fiskare på Sri Lanka lär sig att bygga egna båtar av lokala treslag) av Kristen Flögstad.
Le kanoferie bli familiens båttur i sommer, ett reportage om semester med kanot och en artikel om cykelsemester i Norge ger tips om annorlunda semester på ett uppslag.
- nr 5: Vekstprofeten Kahn får sterk motbør (från H.Kahns rapport "fryser du och är svulten? Finn en miljöaktivist och bränn honom! Våre barn er uforberedt på framtiden!") av statsrådet Kjølsv Egeland om ny ekonomisk verdens-ordning i undervisningen.
- nr 6: Samisk Livsstil - til å lære av John Gustavsen.
Otroligt men sannt : du går fortare än bilen av Liv Turid Storli.

YNGVE JERN

RECENSIONER AV FÄLTBIOLOGEN OCH MILJÖTIDNINGEN:

"Fältbiologen" är organet för fältbiologerna, unga natur- och miljövårdare i Sverige.

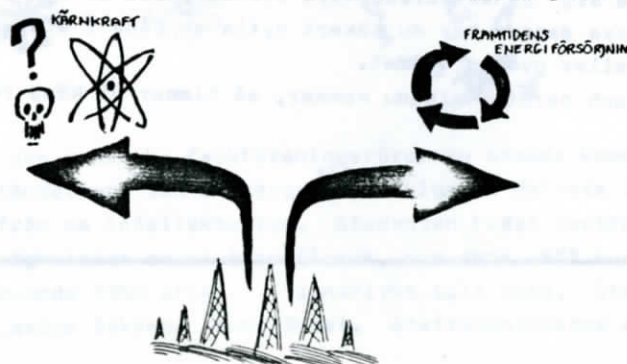
Ur "Fältbiologen" 1-78: RESURSSLÖSERIAKTIONER -77

I december 1977 genomförde Fältbiologerna en kampanj mot resursslöseri. Genom att skicka flera ton reklam till regeringen, bojkotta engångsvaror, arrangera utställningar, ordna paneldebatter osv. Kampanjen genomfördes av alla lokal-klubbar och uppmärksammades således inte bara på några stora orter utan i hela Sverige.

Miljötidningen (svensk) har ägnat hela sitt första nummer -78 åt Malte: Miljörelsens alternativa energiplan. Malte är ett alternativ till energikommissionens plan där man bl.a avser att kärnkraften ytterligare bör utvecklas. Författarna har utgått från frågan: "Hur använder vi energin i Sverige -77?"

Presentationen av Malte inleds med en genomgång av de energikällor som används idag och de som kan bli aktuella i framtiden. Därefter berättas om hur energin används i Sverige och hur man medvetet kan styra energikonsumtionen för att slippa oljeberoendet och kärnkraften. Grundtanken i planen är solidaritet. Både med kommande generationer och befolkningen i övriga världsdelar.

JANINE DUNE, medlem i Åbo-Mittens ideologiska utskott

DU,

som sysslar med skolfrågor! Eller funderar på utbildningsfrågor, hur gör du dina beslut?

Är det ögonblickets inlevelse, är det utgående från en bestämd känsla av att de andra alternativen var värre, -eller är det utgående från ett välgenomtänkt resonemang kring frågan.

Vet du vad du behöver, du borde få tillfälle att diskutera igenom utbildningspolitiska frågor från grunden, få en chans att verkligen tänka igenom vad du anser och varför.

Börja med dem som sitter bredvid dej vid bordet och fortsätt med att komma på Finlands svenska skolungdomsförbunds Elevriksdag.

I år hålls den i Jakobstad, 6-7 maj.

Vi kommer att diskutera åtminstone

- Betygen
- Temaundervisningen
- Politik under lektionerna
- Rör dagsaktuella saker behandlas i skolan
- Miljövård som skolämne
- Studiestöden

Vi kommer nog att diskutera en massa annat också, men vad det är det är beroende av vad de enskilda delegaterna önskar.

Förbered dig gärna en aning, om inte annat så åtminstone genom att sova mycket före Elevriksdagen, det har nämligen hänt att diskussionerna har fortsatt långt efter läggsdags.

Men för att hålla sig på det vardagsnära planet, det du lär dig under dessa dagar har du säkert nytta av både i elevrådet och i grundskole- eller gymnasierådet.

Ring FSS kansli och berätta att du kommer, så himmer vi köpa röd matta.

RENATA

BETYG

TILL CUBA

Cuba är som alla vid det här laget vet, aktuellt för ungdomen i hela världen. Ungdomens XI:fte Världsfestival inkommande sommar går av stapeln just på Cuba. Vad vet vi om Cuba? Den skäggige Castro regerar, säger kanske någon. Eftersom Cuba är aktuellt, är det på sin plats med lite tilläggsinformation.

Cuba är bördigt, på 1930-talet var en fjärdedel av landets areal odlad. Sockerodlingen upptog då ca hälften av denna areal. Före depressionen 1929 hade sockerbruken regelbundet bedrivit odlingen i egen regi. Senare ombesörjdes odlingen av arrendatorer eller s.k. colonos. Trots försök av regimen 1937 att skydda småbrukarna mot konjunkturväxlingarna blev onekligen gemene mans beroende av dessa mer påtagligt i Cuba än annorstädes i Latinamerika. Därtill kommer att sockerindustrin endast ger full sysselsättning under några månader av året. Under dödsäsongen gick normalt en halv miljon cubaner arbetslösa. De sociala förhållandena på landsbygden var givetvis i många fall miserabla, men ändå bättre än i de flesta andra latinamerikanska länder.

Det "explosiva" var därför knappast misären, utan det kännbara beroendet av nordamerikanskt kapital och de revolutionsstämningar som arbetslöshet lätt skapar.

Inom den cubanska fackföreningsrörelsen bredde kommunismen ut sig. Motståndet mot den av sergenteuten Fulgencio Batista ledda regimen kom från de intellektuella. Studenten Fidel Castro gjorde 1953 ett våghalsigt revolutionsförsök, som dock lätt kuvades. Castro återvände 1959 efter landflykt till Cuba. Steg för steg började Castro bekämpa motståndet. Ansträngningarna att förbättra

skolundervisningen, hälsovård och bostadsförhållanden ansågs mycket positiva. Den cubanska överklassen samt en stor del av medelklassen bekämpade aktivt Castro. Senare gick de flesta av dessa i landsflykt.

Den inre utvecklingen på Cuba måste emellertid ses i sammanhang med den utrikespolitiska händelseutvecklingen. Den kris som följde dels mellan Cuba och USA, dels mellan USA och Sovietunionen, är för lång och invecklad för att här få plats. Konstateras kan att

Castro med åren intagit en alltmer självständig kurs såväl gentemot Sovit som Kina. Cubas inre utveckling mot ett totalitärt samhälle fullbordades raskt. Jordreformen från tidigare år omformades 1963 efter kommunistisk modell, och kollektivfärmer av sockerstyp står numera för huvudparten av sockerproduktionen.

Diskussionen välden över om Castros revolution har varit livlig. Påståendet att Castro hela tiden varit ett världskommunismens redskap är inte övertygande. I huvudsak bör emellertid Castroregimens politik visavi Förenta staterna ses främst som en i och för sig förklarlig nationalistisk reaktion mot ett sedan länge i Latinamerika etablerat nordamerikanskt förmyndarskap.

Revolutionen på Cuba är trots allt en av vår tids mest "intressanta" revolter. Om den cubanska socialismen lyckas, trots svårigheter, betyder det en seger för de socialistiska krafterna. Misslyckas den blir slaget mycket hårt för de som tror att socialismen är världens räddning.

MARTE PIHLFLYCKT

Mitteneleverna:

I vår har MITTENELEVERNA kraftigt utökat sitt medlemsantal. Elevseminariet och Årsmötet på Kirjais för en tid sedan samlade hela 40 deltagare från alla delar av Svenskfinland.

Mitteneleverna i Helsingfors med omnejd har hållit årsmöte, den nya styrelsen leds av Rolf Karlsson. Styrelsen har jobbat aktivt för att vinna nytt understöd i skolorna i Helsingfors och också i omnejderna.

Mittenelever i Vasatrakten har också hållit möte, överlag tycks aktiviteten i Österbotten på elevhåll vara på kommande, efter att ha legat nere en tid.

Under Mittenelevernas årsmöte valdes en styrelse som kommer att ha sitt första möte under Elevriksdagen. Som ordförande fungerar Mittenförbundets II-viceordförande Peter Iiskola.

Den viktigaste konkreta verksamhetsformen under våren är Elevriksdagen i Jakobstad den 6-7 maj. Fullmaktsinsamlingen är inne i sitt slitskede - förutom Mitteneleverna insamlas fullmakter av Kamratgruppen (komm.), moderaterna och Fri Höger. Mitteneleverna strävar till att hålla sina positioner i FSS (Finlands Svenska Skolungdomsförbund). Ett aktivt motarbetande av Fri Höger torde ligga i alla övriga gruppers intresse. Oklart är dock ännu hur moderaterna skall ha det med Fri Höger. Moderata Högerelever har inte uttalat sig i frågan. Dock är detta av central betydelse för hur Moderaterna kommer att uppfattas av t.ex. Mitteneleverna. Intressant är att Moderata Högerelever har en Kokoomus-medlem som ordförande trots de intima kontakterna med SU-högern. Speciellt virrigt blir läget dessutom av att det inte tycks vara elevorganisationen som aktiverat sig inför Elevriksdagen, utan SU:s högeravdelning i Hfors, Moderat Ungdom, som till FSS-medlemmar sänt ut sin broschyr, avdelningsordförandes brev och en högerelevs brev plus fullmakt på denna elevs namn till Elevriksdagen!!

Mitteneleverna hoppas att Dag Wallgren (ordf. för Moderata Högerelever) förklarar hur allt hänger ihop, var Moderata Högerelever står och med vem man vill samarbeta? (Fri Höger? Kokoomus? Mitteneleverna?)